

Besl. O. nr. 84

(2003-2004)

Odelstingsbeslutning nr. 84

Jf. Innst. O. nr. 79 (2003-2004) og Ot.prp. nr. 65 (2003-2004)

År 2004 den 3. juni holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart

I

I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3-1 annet ledd skal lyde:

Det skal betales gebyr for registrering i luftfartøyregisteret. Departementet gir forskrifter om fastsettelse av gebyrene.

§ 4-5 første ledd nytt nr. 4 skal lyde:

4. når fartøyet ikke er forsikret i henhold til bestemmelsene i luftfartsloven.

§ 7-4 tredje ledd skal lyde:

Departementet fastsetter de vilkår som må oppfylles av tjenestegjørende i flysikringstjenesten, og gi regler om sertifikat for slik tjeneste. I forskriftene kan det også stilles krav til vandel.

§ 7-24 første ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om adgangen til og ferdselen på landingsplasser og om luftfartøyers opphold på disse. I forskriftene kan det også stilles krav til vandel.

§ 13-5 oppheves.

Ny § 13-9 skal lyde:

§ 13-9 Beredskap

For å sikre nødvendig nasjonal beredskap i krig, ved krise, og i andre ekstraordinære situasjoner, kan departementet pålegge aktører innen luftfarten å yte bistand i form av

- a) beredskapsplanlegging,*
- b) gjennomføring av eller deltagelse i øvelser og militære luftoperasjoner,*
- c) fysisk sikring av viktige installasjoner,*
- d) transporttjenester i alle ledd av transportkjeden,*
- e) samarbeid med andre nasjonale, utenlandske eller internasjonale aktører, eller*
- f) rapportering eller utveksling av informasjon.*

Medfører et pålegg vesentlige kostnader for den det er rettet mot, og disse ikke oppveies av motsvarende fordeler, skal departementet fastsette et rimelig vederlag for dette.

Departementet kan gi forskrifter som presiserer blant annet hvem som i tilstiftelse skal anses som en aktør innen luftfarten ved anvendelse av bestemmelsen her, regler for utmåling av vederlag og forholdet til beredskapsplanlegging etter annen lovgivning.

§ 15-3 skal lyde:

Departementet bestemmer hvilken myndighet som skal være luftfartsmyndighet etter denne lov.

Departementet kan bestemme at kompetanse til å fatte enkeltvedtak etter bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov, kan delegeres til luftfartsforeninger, selskaper som er direkte eller indirekte heleid av staten, samt private sakkyndige. I tilknytning til delegasjon etter første punktum, skal det samtidig utpekes et organ i den ordinære luftfartsforvaltningen som er klageinstans for slike enkeltvedtak.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.